

Christopher Hitchens. Att dö. Fri Tanke förlag.

Författaren, kritikern och journalisten Christopher Hitchens var känd som en av "ateismens fyra ryttare". Tillsammans med bland annat Richard Dawkins var han en kritisk och frän granskare av religion i allmänhet och kristendom i synnerhet. Den 8 juni 2010 drabbades Christopher Hitchens av en kollaps med åtföljande diagnos av strupcancer. Boken "Att dö" är hans tankar och anteckning från det han fick sin diagnos till strax innan han dog av en lunginflammation 15 december 2011. Här går han en sista holmgång med sina motståndare. Särskilt de fundamentalistiskt kristna i USA som menade att Hitchens drabbats av Guds straff, då strupcanceren berövade honom hans röst. Hitchens sörjde själv djupt den förlorade rösten. Debatt och föreläsningen hade ju varit hans livslust. Men framför allt är detta en lång reflektion kring liv, sjukdom och död. Att gå igenom vad man fått uträttat, kastas mellan hopp och förtvivlan i olika behandlingsmetoder, sorgen och den omöjliga brottningen att föreställa sig tillvaron då man själv inte finns där. Någon enstaka gång är acceptansen där, när Hitchens likt en Hamlet lugnt kan konstatera att "the rest is silence". Det har skrivits många böcker av berömda människor som följt sitt eget döende. Mest känd är kanske Peter Noll med "Den utmätta tiden". Christopher Hitchens bok skiljer sig inte mycket från andra. Men den nyfikenhet som följer honom i livets slutskede berör. De tvära kasten mellan förnekelse ilska, hopp och förtvivlan är varje människas kamp inför döden; religiös som ateist, eller antiteist som Hitchens själv kallade sig. Till slut är det sjukdomens stora trötthet som hjälper oss stå ut med och acceptera vår egen död.

Jakob Carlander